

Имало едно време един голям черен вълк,
който бил по-скоро сладък, по-скоро мил,
но си нямал любима.

Казвал се Вълкан.

И както всеки път през пролетта,
гората тръпнела от влюбени сърца.

Тук целувчица, там прегръдчица,
цуни-гуни, всички се обичали в леса.

Крайно изнервящо.
Особено за такъв самотен вълк.

